

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 25593-06-23 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

לפני כבוד השופטת הדס עובדיה

עותרים

1. טאבו ליבראל בע"מ
  2. אורי פדן
  3. שלום בוהרון
- ע"י ב"כ עוה"ד ערן ברנר, בני כץ, גלינה פסחוב

נגד

משיבים

1. מדינת ישראל – משטרת ישראל
- ע"י ב"כ עוה"ד מאיה לויאן, טל קאופמן, ניר גטניו
2. עיריית תל-אביב-יפו (פורמלי)
- ע"י ב"כ עוה"ד עומרי יוסף

פסק דין

1

1. עניינה של העתירה הוא בהחלטת המשטרה לסרב לבקשה למתן רישיון עסק לעותרת 1 - טאבו ליבראל בע"מ, שבבעלות העותרים 1-2, להפעלת מועדון "BDSM" (Bondage, Discipline Sadism and Masochism) (להלן: "העסק" או "מועדון הטאבו"). בעתירה מבוקש להורות על ביטול החלטת המשטרה בטענה שעיקרה בכך שהחלטה התקבלה ללא כל בסיס עובדתי. הוטעם בעתירה כי העירייה צורפה כמשיבה פורמלית בלבד שכן הליך הרישוי של בית העסק טרם הושלם.

8

רקע עובדתי

2. העותרים הגישו בקשה למתן רישיון עסק בהתאם לפריטים שלהלן בצו רישוי עסקים (עסקים טעוני רישוי) (להלן: "צו רישוי עסקים"), תשע"ג-2013: 4.8 משקאות משכרים – פאב, בר, מסבאה וכל עסק שעיקר פעילותו הגשתם לצורך צריכה במקום ההגשה; 7.7 מקום לעריכת מופעים וירידים במבנה קבע, בלא מזון; 7.7 ב קולנוע, תאטרון; 7.7 ו דיסקוטק.

3. ביום 22.3.23 המשטרה סירבה לבקשה למתן רישיון לעסק, בשל הנימוקים הבאים (העתק ההחלטה צורף כנספח 1 לעתירה):

"משטרת ישראל מסרבת לבקשתך לרישיון מהסיבה, שבהתאם למידע מנהלי מבקשי הרישיון אינם בעלי העסק היחידים, וישנו יסוד סביר להניח שבית העסק מנוצל לביצוע עבירות".

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

4. העותרים הגישו ביום 27.3.2023 השגה על החלטת הסירוב על-פי [סעיף 5ג7 ל חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968](#) (העתק ההשגה צורף כנספח 7 לעתירה). ביום 11.5.2023 דחתה המשטרה את השגת העותרים (העתק ההחלטה מצורפת כנספח 2 לעתירה). זו לשון ההחלטה בהשגה:
- 1" בתאריך 4.4.2023 התקבלה ההשגה למשרד רישוי בתחנת שרת.
2. לאחרונה, העבירה תחנת שרת את התייחסותה ועמדתה לעניין ההשגה שבנידון למדור רישוי ולאחר בחינה מחודשת על ידי הגורמים המוסכמים במשטרת ישראל, עומדת משטרת ישראל על סירובה למתן רישיון עסק, המדובר בהחלטה סבירה ואף מתבקשת אשר התקבלה בסמכות לאחר שהגורמים המוסכמים והמקצועיים במשטרה בחנו את התשתית המנהלית בעניין בית העסק והמעורבים בו, כאשר לא נמצא דבר המוביל למסקנה כי החלטה זו שגויה ו/או הניחה את הדעת והשכל הישר לסבור כי מרשך יוכל לקבל רישיון עסק.
3. בהתאם למידע מודיעיני הנמצא בידי משטרת ישראל עולה כי:
א. המבקש אינו בעל העסק או לכל הפחות אינו בעל העסק היחיד
ב. העסק מהווה פלטפורמה לפעילות פלילית.
4. לאור האמור, אני דוחה את ההשגה ומוותר את הסירוב על כנו.
5. אנו שבים ומציינים כי ניהול עסק ללא רישיון, מהווה עבירה פלילית כלעצמה בהתאם לחוק.
6. על החלטה זו ניתן לעתור לבית המשפט המחוזי בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים עד לא יאוחר מ-45 יום מיום קבלה".
5. ב"כ העותרים פנה ביום 15.5.23 בבקשה לקבלת "הבהרה ו/או פראפרזה" לנימוקי הסירוב המודיעיני בהחלטה בהשגה, בטענה כי החלטה ניתנה ללא הנמקה מינימלית (העתק המכתב מצורף כנספח 8 לעתירה). ביום 17.5.2023 התקבל המענה שלהלן לבקשת ההבהרה מטעם פקד טל קאופמן, עו"ד, תובע רישוי במרחב איילון (מענה המשטרה צורף לעתירה כנספח 9):
- 1" כידוע לך וכפי שאף ציינת בהשגה מטעם בעלי העסק, סירוב המשטרה אשר התקבל בתאריך 21.2.2023 התקבל משני נימוקים:
- משטרת ישראל מסברת לבקשה לרישיון מהסיבה שבהתאם למידע מנהלי מבקשי הרישיון אינם בעל העסק היחידים.
  - ישנו יסוד סביר להניח שבית העסק מנוצל לביצוע עבירות.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 2. ביום 11.5.2023 התקבל מענה רמ"ד רישוי להשגה שהוגשה על ידך וגם במענה זה, ציין
2 הגורם הארצי כי לאחר בדיקתו נמצא כי סירוב המרחב אשר התבסס על מידע חסוי הינו
3 סירוב סביר שאין להתערב בו.
- 4 3. משכך, לא ברורה פנייתך, שכן נראה כי על סמך נימוקי המשטרה לסירוב, כפי שפורטו,
5 הושגה ההשגה והתקבל המענה לה ואין לי אלא לשוב עליהם במכתבי זה.
- 6 4. למען הסדר הטוב, בידי המשטרה מידע מנהלי כי בעלי העסק הרשומים בבקשה אינם
7 בעלי העסק היחידים וכן קיים יס"ל שבעלי העסק עושים שימוש בעסק לביצוע עבירות
8 פליליות לרבות שימוש בסמים ועבירות מין.
- 9 5. הריני לשוב ולהזכיר כי הפעלה של העסק ללא רישיון מהווה עבירה פלילית ואין במענה
10 זה בכדי למצות את טענותיה של משטרת ישראל".
- 11 6. ביום 11.6.23 הוגשה העתירה שלפני ודיון בה נקבע ליום 19.7.23.
- 12 **טענות הצדדים בתמצית**
- 13 7. **לטענת העותרים**, מועדון הטאבו נועד לעיסוק בתרבות ה-"BDSM" באופן חוקי ולגיטימי של
14 בגירים כאשר למועדון מדיניות מחמירה בשמירה על חוקי ההתנהגות במקום ליצירת מרחב
15 בטוח למשתתפים.
- 16 8. בעבר פעל העסק ברחוב הרכבת 72 בתל אביב והחזיק ברישיון עסק עד סוף שנת 2026 הכולל
17 את אישורה של משטרת ישראל. העסק הוקם על-ידי העותר 3 ומר ניסן גבני. נוכח קשיים
18 מסחריים בחודש אוקטובר 2022 נאלצו בעלי העסק הקודם למכור את פעילותו לעותרים 1-2
19 ולהעביר את המועדון לנכס אחר. כחלק מההסכם נקבע כי העותר 3 ישמש כמנכ"ל העסק ומר
20 גבני ישמש כאחראי על התחום האומנותי ויעבוד כ"פרופורמר" ראשי במועדון.
- 21 9. העותר 2 עבד כשכיר בתחום הימאות ולאחר פרוץ מגפת הקורונה אימץ לאורך חייו את
22 השקפת ה-"BDSM", הקים את העותרת 1 וקנה את פעילותה המסחרית והמוניטין של
23 מועדון ה-"טאבו".
- 24 העותר 3 עוסק בתחום הפיננסיים, מנכ"ל מועדון הטאבו ואחראי על ניהולו. העותר 3 שירת
25 ביחידה מובחרת בצבא, עבד באבטחת אישים, בעל תואר ראשון ושני במנהל עסקים
26 מאוניברסיטת בר אילן ועבד בתור יועץ עסקי לבנק לאומי, פסגות ועוד.
- 27 10. בינואר 2023 שודרה תכנית הטלוויזיה עובדה בערוץ קשת 12 לפיה עלו עדויות של מספר של
28 נשים לניצול מיני לכאורה של מר גבני ואחרים בדירת מגורים, לאחר שהן הכירו את מר גבני
29 במועדון הטאבו שברח' הרכבת 72. לטענת העותרים מדובר בתחקיר שקרי ולמיטב ידיעתם

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 לא הוגשה תלונה במשטרה או נפתחה חקירה בנושא. כן נטען כי העותרים כלל לא היו
2 מעורבים בתחקיר ומדובר בו רק על בעלי העסק הקודמים וכי שמם של העותרים לא נקשר
3 בפרשה.
- 4 11. לטענת העותרים, החלטתה הלקונית של משטרת ישראל מיום 11.5.2023 בהשגה הבהירה כי
5 סירוב המשטרה נשען על תחקיר עובדה ששודר וכי הדמות הבלתי רצויה בבית העסק היא של
6 מר גבני שעמד בראש התחקיר ומשמש כפרפורמר ראשי בעסק הנוכחי (העתק מההחלטה
7 בהשגה מצורף לעתירה כנספח 2). כך גם לעניין מענה המשטרה לבקשת ההבהרה של
8 העותרים מיום 17.5.2023, אשר אישש את החששות שמשטרת ישראל מסתמכת על התחקיר
9 העיתונאי כמענה שכן במענה צוין כי "בעלי העסק עושים שימוש בעסק לביצוע עבירות
10 פליליות לרבות שימוש בסמים ועבירות מין" (מענה המשטרה צורף לעתירה כנספח 9).
- 11 12. לטענת העותרים, במעבר פעילות בית העסק לכתובת אחרת העותרים נדרשו להוציא רישיון
12 עסק חדש ולכן משטרת ישראל ניצלה בחוסר הגינות את שינוי הנסיבות וסירבה לפעילות של
13 בית עסק ללא כל הצדקה מהותית, אלא מטעמים אישיים ופופוליסטיים.
- 14 13. עד למועד שידור התחקיר שלום בוהארון וניסן גבני עברו בדיקה מודיעינית וקיבלו את
15 אישורה הסופי של המשטרה ורק לאחר שידור התחקיר, בעיתוי מחשיד קם המידע המנהלי
16 המעיד לכאורה על ביצוע עבירות סמים ועבירות מין בבית העסק. מדובר בטענות מופרכות
17 ושגויות הנובעות מדעות קדומות ופרימיטיביות.
- 18 14. ככל שהשערת העותרים נכונה, כי המידע המנהלי מסתמך על התחקיר והעדויות שהוצגו שם,
19 לא מדובר במידע מנהלי חסוי וזכותם של המעורבים להתגונן, אף ברף המנהלי ולהיות
20 נוכחים בהצגת המידע בפני בית משפט.
- 21 15. עוד נטען כי העותרים הם בעלי העסק היחידים ומר גבני אחראי על התחום האומנותי בעסק
22 בלבד. מעורבותו ותפקידו של מר גבני מעולם לא הוסתרו מהרשויות שכן שמו מופיע בהסכם
23 רכישת הפעילות של המועדון וברשימת העובדים כפי שהוצגה למשטרה, המצורף להשגה
24 שהוגשה (ההשגה מצורפת כנספח 5 לעתירה). מר גבני והעותר 3 מבצעים עבודה מקצועית
25 במקום ומקבלים "דמי ניהול" כשכר חודשי באמצעות חברת טאבו בע"מ בהתאם להסכם
26 רכישת הפעילות. הם אינם שותפים להכנסות המקום ולמר גבני אין מעורבות בניהולו של
27 העסק (תצהיר מטעם ניסן גבני צורף כנספח 10 לעתירה).
- 28 16. העותרים מכחישים כל מעורבות של סמים בעסקם ולבטח לא מעורבות המצדיקה את סגירת
29 בית העסק. מדובר בטענה מופרכת לחלוטין שכן העותרים מפעילים בית עסק חוקי ולגיטימי.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

17. בעניין הטענה לביצוע עבירות מין, נטען כי המעשים לכאורה שהוצגו בתחקיר עסקו בדירת מגורים וכי אין כל קשר לפעילות העסק ובוודאי שהעסק לא משמש כפלטפורמה עבריינית. למועדון הטאבו כללים נוקשים הנוגעים בין היתר להסכמה החופשית העומדת כערך עליון עבור העותרים והקהל הפוקד את המקום (כלל ההתנהגות של מועדון הטאבו מצורפים כנספח 11 לעתירה).
18. במקום מותקנת מערכת מצלמות אבטחה במעגל סגור, המכסות את כל שטח העסק, על פי דרישת המשטרה, המעידות בפני עצמן כי המקום פועל ללא רבב. במסגרת התנאים הנוספים שהוצעו בהשגה שהוגשה מטעם העותרים הוצע כי תיעוד המצלמות יהיה למשך 30 ימים. העותרים הציעו כי ימסרו את מכשיר ה-DVR המתעד את מצלמות העסק לפי דרישה ואף באופן שוטף. בנוסף, העותרים הציעו למסור את כתובת ה-IP של מערכות המצלמות למשטרה על מנת שתוכל לצפות באופן ישיר ובזמן אמת במתרחש בעסק. לפיכך כיצד ניתן לטעון כי מתרחשת פעילות אסורה במקום שעה שהעותרים מוכנים לשקיפות מלאה ומרחיקת לכת שכזו.
19. מועדון הטאבו הוא מקור פרנסת של העותרים ושל כ-30 עבדים קבועים וכ-30 נותני שירות נוספים. החלטת המשטרה היא בלתי סבירה, לא מידתית ולא הוגנת. המשטרה לא ביצעה את האיזונים הנדרשים מרשות מנהלית ובחירתה לגדוע את מקור פרנסתם של העותרים מהווה רשלנות מוחלטת בתפקידה, הן בכובעה כגורם מקצועי והן בכובעה כגורם אכיפה.
20. החלטת המשטרה בהשגה ניתנה ללא נימוק ולא ניתן הסבר מדוע המשטרה מסרבת לעריכת שימוע, מדוע היא מסרבת לתנאים הנוספים, ומי האדם שנחשד בניהול העסק, אילו עבירות מתבצעות בעסק לכאורה ועוד. כך גם במענה שניתן לפניית העותרים להבהרת ההחלטה.
21. התנאים הנוספים שהציעו העותרים בהשגה נדחו על הסף בחוסר סבירות ומידתיות. כך, לעניין הצעת העותרים ביחס למצלמות האבטחה שיבטיחו שקיפות; הצעת העותרים להעמיד ערבות כספית אוטונומית בסך 25,000 ש"ח כתנאי לעמידתם בתנאי רישיון העסק - ערבות שתחולט מידית אם תתבצע הפרה מתנאי הרישיון; כן העותרים התחייבו להעמיד לעיון המשטרה רשימת עובדים מעודכנת.
22. נטען בנוסף על-ידי העותרים כי זכות הטיעון שלהם נפגעה בכך שלא ניתן להם שימוע בטרם התקבלה ההחלטה בעניינם וכן משום שההחלטה בהשגה לא נבחנה בלב פתוח ובנפש חפצה כמצופה מרשות מנהלית.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

23. לעניין ניקיון כפיים, נטען כי כפרקטיקה נוהגת מזה שנים במדינת ישראל, למרבה הצער, ועל
1 אף תיקון 34 [לחוק רישוי עסקים תשכ"ח](#) (להלן: "[חוק רישוי עסקים](#)"). העותרים אמנם החלו
2 להפעיל את בית העסק ללא רישיון עסק אך זאת בתום-לב ומתוך תקווה כי מדובר בהליך
3 רישוי מהיר, ככלל העסקים החדשים שנפתחים. בעלי העסק ידעו כי עברו זה מכבר את
4 הבדיקה המודיעינית והסתמכו על אישור המשטרה שניתן בעבר. העותרים נמצאים בהליך
5 רישוי תקין, קיבלו אישור איכות הסביבה, כיבוי אש ומבנים מסוכנים (העתק סטטוס בקשה
6 לרישיון עסק של חברת "רישוי פלוס" מצורף כנספח 5 לעתירה).
7
24. [לטענת המשטרה](#), ראוי לסלק את העתירה עקב חוסר ניקיון כפיים ועשיית דין עצמי. זאת
8 באשר, לכל הפחות מחדש פברואר 2023 ועד היום, על אף שמדובר בעסק עתיר סיכון, העסק
9 פועל ללא שיש בידי מי העותרים רישיון עסק או היתר זמני, ללא אישור משטרה ואישור
10 הנדסה ועד לשבוע לפני הגשת העתירה, גם ללא אישור כיבוי אש, כשהעותרים עושים דין
11 לעצמם. בנוסף, העותרים מסתירים את קיומו של גורם נוסף השולט בבית העסק.
12
25. בניגוד למצג השווא אותו מבקשים העותרים להציג בעתירה, סירוב המשטרה אינו הסירוב
13 היחיד למתן רישיון לבית העסק. החלטת המשטרה נשואת עתירה זו, התקבלה בין היתר,
14 לאחר קבלת מידע מנהלי רב מבוסס ומוצלב לפיו יש במתן הרישיון בכדי לפגוע בשלום
15 הציבור ובטחונו.
16
26. בתגובת המשטרה לעתירה צוין בנוסף כי ככל שבית המשפט לא יורה על סילוק העתירה על
17 הסף, המשטרה מבקשת להגיש במעמד הדיון חומרים במעמד צד אחד לעיון בית המשפט על-
18 מנת שבית המשפט יוכל להיווכח שהאדנים העובדתיים העומדים בבסיס החלטת הסירוב הם
19 משמעותיים ואין בהם חוסר סבירות המצדיק את התערבותו.
20
27. ההחלטה מושא העתירה התקבלה לאחר שהגורמים המקצועיים במשטרה בחנו את התשתית
21 המנהלית בעניין בית העסק ומצאו כי הפעלת העסק עלולה לסכן את הציבור מכיוון
22 שהעותרים אינם השולטים היחידים במתרחש בבית העסק, וכן העסק מנוצל על-ידי בעליו
23 כפלטפורמה לפעילות פלילית ובין היתר עבירות מין וסמים.
24
28. כמפורט בעתירה, העותר 3 ומר גבני החזיקו ברישיון לניהול עסק דומה למועדון טאבו. שניהם
25 ערכו הסכם עם העותר 2 שהוא בעליה של העותרת 1. לפי ההסכם שצורף כנספח ג' לעתירה
26 משלם מועדון טאבו ליבראל עבור הפעילות העסקית של טאבו 37,000 ₪ בחודש, החל מחדש
27 מרץ 2023 המכונים "דמי ניהול חודשיים" (עמ' 78 לעתירה). בעוד טאבו ליבראל מתחייבת
28 להתקין מערכות שמע שעומדות בדרישות המשרד להגנת הסביבה, טאבו (העסק הקודם)
29 מתחייבת לשפץ את העסק כך שיתאים לדרישות כיבוי אש והמשטרה. האמור בחלק זה סותר
30

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 את המסמך מיום 8.6.23 המופיע בעמ' 51 לנספחי העתירה לפיו טאבו ליבראל דואגת להשגת
2 הרישיון ולעמידה בתנאי נותני האישורים. עוד נקבע בהסכם כי העותר 3 ממונה למנכ"ל בשל
3 ניסיונו הרב בניהול עסקים מסוג זה. מעיון בתנאי החוזה בין היתר עולה לפיכך כי השליטה
4 בפועל בעסק נותרה בידי העותר 3 ומר גבני והחברה בבעלותם ממשיכה ליהנות מרווחים בגין
5 הניהול אותו הם מבצעים. על אף האמור, מר גבני לא נרשם בבקשה לקבלת רישיון. זאת, ככל
6 הנראה עקב חשש כי בקשה לרישיון שתוגש על - ידו תסורב.
- 7 29. בהתאם לתחקיר ששודר ביום 17.1.2023 שאליה התייחסה העתירה, התראיינו מספר נשים
8 על פגיעות מיניות ונפשיות חמורות שנגרמו להן לכאורה על ידי מר גבני, העותר 3 ומספר
9 גברים נוספים החולקים עימם את בית המגורים שלהם. בתגובתם לתכנית שתוכנה הוכחש על
10 ידי מר גבני והעותר 3, נטען כי מאחורי השידור עומדים מניעים מסחריים. כראיה לכך לפי
11 הנטען הכתבה שודרה ימים ספורים לפני פתיחת משכנו החדש של מועדון הטאבו. אולם
12 בניגוד לנטען בעתירה, סירוב משטרה לבקשה למתן רישיון לעסק כלל לא הסתמך על הכתבה,
13 אלא נובע ממידע מנהלי מוצלב ומועדכן אשר הצטבר במשטרת ישראל. המשטרה מציינת
14 זאת לאור ההשערה כי כתבה זו, שגרמה לתגובה ציבורית נרחבת, היא זו שגרמה למר גבני
15 להימנע מלרשום את שמו על הבקשה לקבלת רישיון שהומצאה למשטרת ישראל ביום
16 24.1.23, שבוע לאחר שידור הכתבה ושבוע לפני פתיחת העסק בפועל ביום 2.2.2023.
- 17 30. בנוסף, טענת העותרים כי המשטרה שינתה את עמדתה לאחר שידור התחקיר היא טענה
18 מטעה שכן התחקיר שודר ביום 17.1.2023 ואילו הבקשה לרישיון העסק החדש הגיעה לקבלת
19 חוות דעת המשטרה רק ביום 24.1.2023 ונדחתה ביום 22.2.2023.
- 20 31. מכל מקום ביום 21.2.23 סירבה המשטרה לבקשה לקבלת רישיון עסק, בהתאם לסמכותה
21 ולמידע המנהלי המועדכן והמוצלב שעמד בפניה, אשר ממנו עולה כי מר גבני ממשיך לשלוט
22 בבית העסק וכי העסק משמש לביצוע עבירות פליליות לרבות עבירות מין וסמים.
- 23 32. ביום 28.6.23 התקבלה במשטרה בקשה חדשה על ידי העותרים בה הוקטן שטח העסק ל-
24 1,559.76 מ"ר, תפוסת הקהל הורדה ל- 739 יש (חלף 1091 בבקשה הקודמת) והורד פריט
25 הרישוי של הגשת המשקאות האלכוהוליים (4.8 לצו רישוי עסקים), אשר הוגש בבקשה
26 נפרדת, תוך שהעותרים מנסים להעביר את הבקשה העיקרית שאינה כוללת את הגשת
27 האלכוהול "מסלול ב" שהוא מסלול קל יותר המאפשר קבלת היתרים זמניים לעסקים בעלי
28 סיכון בינוני. כפי שצוין בנספח 5 לעתירה, דבר זה נעשה בניסיון להתגבר על חריגות בניה
29 המצויות במבנה העסק. בהתאם לנמסר למשטרה, עקב הסירובים הקיימים העומדים כנגד
30 העסק של הנדסה ומשטרה, הבקשה הוחזרה ל"מסלול רישוי ג" לעסקים עתירי סיכון, תוך
31 גרירת הסירובים הקיימים לעת עתה. די בכך בכדי לדחות את העתירה הנוכחית על הסף, שכן

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 סירוב הרשות נבחן במועד ובנסיבות בו התקבל ואם המצב הקודם אינו חל עוד, אין טעם
2 בקיום ביקורת שיפוטית על החלטה שאינה חלה עוד.
- 3 33. כל שינוי בבית העסק, לרבות שינוי בבעליו, בגודלו ובמיקומו דורש רישיון חדש. בבקשה
4 לרישיון עסק חדש, די ב"חשד מבוסס" כדי להצדיק סירוב כזה. משהראיות המנהליות אשר
5 בידי המשטרה מעידות כי מר גבני עדיין מהווה חלק פעיל ומרכזי בעסק; העסק משמש
6 לפעילות פלילית, הסירוב סביר ולבטח אינו סירוב הדורש התערבות משפטית וזכותם של
7 העותרים לחופש עיסוק, אשר הוגבלה במפורש על-ידי המחוקק [בחוק רישוי עסקים](#), נסוגה
8 בשל הצורך בשמירה על שלום הציבור ובטחונו. המשטרה מתייחסת בכובד ראש לחופש
9 העיסוק ואינה ממהרת לסרב לבעלי עסקים. רק כאשר הגיע המידע שבידה למסה קריטית,
10 בעניין זה מדובר במידע מוצלב שאינו ממקור אחד, נמצא לנכון לסרב לבקשת בית העסק.
- 11 34. יש לדחות את טענת העותרים לחוסר מידתיות. מי שבחר להונות את הרשות ולעשות שימוש
12 בעסקו כבמה לפעילות עבריינית, הרי שאין הרשות יכולה לשים בו מבטחה והחלטה לסירוב
13 לבקשה למתן רישיון לעסק היא סבירה. גם התנאים שהוצעו על ידי העותרים אינם ישימים.
14 למשטרת ישראל אין די כוח אדם להעניק לעותרים יחס מיוחד ולהציב גורם משטרתי לסרוק
15 את מצלמות המועדון בכל ערב. אם לא ניתן לתת אמון בבעלי העסק, הרי שכל תנאי לא יכול
16 להיות ישים.
- 17 35. דין הטענה כי מדובר בהחלטה לאקונית ובלתי מנומקת להידחות גם היא. החלטת המשטרה
18 נסובה על שני טעמים, היותו של גורם שלישי שאינו מופיע בבקשה לרישיון, חלק מהגורמים
19 השולטים בבית העסק, וכן- ניצול המועדון כבסיס לביצוע מעשים פליליים.
- 20 36. גם בטענות העותרים על העדר שימוע כנטען בהשגה אין ממש שכן בהתאם [לחוק רישוי](#)
21 [עסקים](#), השגה היא חלף שימוע. במסגרת התיקון [לחוק רישוי עסקים](#), בחר המחוקק להעניק
22 זכות שימוע בכתב באמצעות הגשת השגה באופן שיאפשר למשיג להציג את גרסתו במילותיו
23 שלו, מבלי שתטען כל טענה על עריכת פרוטוקולים או השמטת טענות עקב המעמד המלחיץ.
24 הגשת ההשגה לגורם ארצי, מאפשרת קבלת תמונה רחבה ואובייקטיבית על ידי גורם שאינו
25 קשור למרחב שסרב לבקשת בית העסק, בהתאם לטענות שנטענו בהשגה.
- 26 37. [לטענת העירייה](#), העירייה היא משיבה פורמלית ולא מתבקש לפסוק כל סעד כנגדה בעתירה.
27 נראה כי צירוף העירייה כצד לעתירה נעשה לצורך יידועה על עצם הגשת העתירה ולהחלטה
28 שתינתן בה. עם זאת, כאשר קיבל ב"כ העירייה את תיק רישוי העסק נדהם מהעדר הגילוי
29 ומחוסר תום הלב בו נגועה העתירה.

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

38. כך, העסק הנדון אינו מצוי ב"הליך רישוי תקין" בניגוד גמור לטענות העותרים. מעבר לסירוב
1 המשטרה, קיים סירוב לבקשת רישיון עסק עקב אי עמידתו בתכליות דיני התכנון והבניה.
2 בנוסף, העותרים הגישו מספר בקשות נוספות ותיקונים בקשר לעסק, לרבות לעניין הקטנת
3 שטח, כך שממילא העתירה כבר איננה מייצגת את בקשות הרישוי של העסק שמוזכרות בה.
4 די בכך להביא לדחיית העתירה כולה על הסף.
5

39. לעניין הטענה כי העסק כבר פעל בכתובת אחרת, כבר נפסק כי לשאלת קיומו של רישיון עסק
6 לעסק אחר גם אם דומה באופיו במקום אחר של בעלים אחר כנטען על ידי העותרים אין כל
7 רלוונטיות לעניין שלפנינו. העובדה כי לעסק אחר, שפעל במקום אחר ותחת בעלים אחרים,
8 היה רישיון עסק עד לשנת 2026 אינה מעלה או מורידה להליך הרישוי שנדרש העסק הנוכחי
9 לצלוח.
10

40. כבר בתחילת הדרך סורבה הבקשה למתן רישיון עסק על - ידי כיבוי אש, מאחר והעותר 3
11 סירב לקיום ביקורת של כיבוי אש במקום (העתק הסירוב מצורף כנספח 1 לתגובת העירייה).
12 רק חודשים ארוכים לאחר מכן הוסר הסירוב. אך גם עניין זה לא מוזכר בעתירה.
13

41. ביום 18.1.23 הודע לעותרים כי בקשתם אינה עומדת בתכליות דיני התכנון והבניה וכי הם
14 נדרשים לביצוע מספר רב של הליכים והסדרות, בין היתר לאור קיומם של מבנים שאינם
15 מופיעים בהיתרי הבניה ושנדרש להם הוצאת היתרי בניה, שימוש בשטחים שהם שטחים
16 ציבוריים ושטחי מעבר שלהם נדרש הוצאת היתרי בניה, הסדרת השימושים המותרים
17 בשטח על פי דין, הוצאת היתר לשימוש חורג (העתק הודעת הדרישה מצורף כנספח 2 לתגובת
18 העירייה). באשר התברר כי העותרים לא פעלו לקיום הדרישות שנשלחו להם, סורבה בקשתם
19 גם עקב אי העמידה בתכליות דיני התכנון והבניה ומכתב סירוב יצא לעסק גם ביחס לכך
20 (המכתב מצורף כנספח 3 לתגובת העירייה). גם עובדה זו לא צוינה בעתירה.
21

42. העירייה ציינה בתגובתה כי אין באמור בה מיצוי הטענות בנוגע לפעולות העותרים בהליך
22 הרישוי, כאשר ממילא העתירה ניסתה להסתיר פרטים אלה וביקשה לעסוק בלעדית בנושא
23 אחר, אולם די באמור לעיל על מנת להבהיר כי העתירה אינה יכולה לעמוד ודינה דחייה.
24

דיון והכרעה

43. בדיון שהתקיים ביום 19.7.23 חזרו הצדדים על עיקר טענותיהם בכתב.
25

במהלך הדיון התקיים דיון בדלתיים סגורות במעמד צד אחד, בהתאם [לתקנה 13\(ב\) לתקנות](#)
27 [בתי משפט לעניינים מנהליים \(סדרי דין\), תשס"א-2000](#) בגדרו הוצגו הראיות המנהליות
28 החסויות לעיוני ונמסרו הסברים בעניין.
29

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

44. העותרים אף הם ביקשו להגיש לעיוני בלבד אסופת מסמכים אותם כינו "דו"ח סודי". לאחר ששמעתי את טענות הצדדים מצאתי כי אין מקום לאפשר לעותרים להגיש ראיות נוספות בדיון שלא עמדו לנגד עיני הרשות בעת שקיבלה החלטתה. עם זאת, התרתי לעותרים להציג בפני את החומר שהם רואים אותו כסודי על מנת לחדד את שאלותיי לנציגי המשטרה בעת הדיון בדלתיים סגורות לעיון בחומר סודי שמבקשת המשטרה להציג.

45. אקדים ואומר כי לאחר עיון בטענות הצדדים שנטענו בכתב ובעל-פה, ולאחר שבמהלך הדיון בעתירה התקיים דיון בדלתיים סגורות במעמד צד אחד, בהתאם [לתקנה 13\(ב\) לתקנות בתי משפט לעניינים מנהליים \(סדרי דין\), תשס"א-2000](#) בגדרו הוצגו לי הראיות המנהליות החסויות ונמסרו הסברים בעניינן, מצאתי כי דין העתירה להידחות. להלן נימוקי:
הרקע הנורמטיבי

46. השאלה העומדת להכרעה בעתירה היא סבירות ומידתיות החלטת המשטרה בהשגה שהגישו העותרים על סירוב המשטרה למתן רישיון עסק למועדון הטאבו מיום 11.5.2023. כפי שנפסק בעניין זה נקודת המוצא היא שאין בית משפט זה מחליף את הרשות בעניינים מקצועיים שבתחום סמכותה ואינו מחליף את שיקול דעתה בדעתו:

"נקודת המוצא היא כי בית משפט זה אינו משמש כערכאה המחליטה במקומה של הרשות בעניינים מקצועיים שבתחום סמכותה. בית המשפט אינו בוחן את תבונתה או אף את יעילותה של ההחלטה והוא לא ממיר את שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו שלו. בית המשפט אינו שם עצמו בנעלי הרשות המינהלית ואינו בוחן אם ניתן היה לקבל החלטה נבונה או יעילה יותר (ראו למשל, מיני רבים: [בג"ץ 4140/95 סופרפארם \(ישראל\) בע"מ נ' מנהל המכס ומע"מ, פ"ד נד\(1\) 49, 69 \(2000\)](#); [בג"ץ 4769/95 מנחם נ' שר התחבורה, פ"ד נז\(1\) 235, 268-269 \(2003\)](#); [בג"ץ 5263/16 נשר – מפעלי מלט ישראליים בע"מ נ' המשרד להגנת הסביבה, פסקה 11 \(23.7.2018\)](#); [בג"ץ 703/19 אמ.בי.איי פארמה בע"מ נ' משרד הבריאות, פסקה 19 \(26.8.2019\)](#)). בית המשפט לא ישנה אפוא החלטה שנתקבלה כל עוד לא נפל בה פגם במישור החוקיות המקיים עילה להתערבות במעשה המינהלי".

ראו: [בג"ץ 2053/21 מקורות חברת המים בע"מ נ' מנהל הרשות הממשלתית למים ולביוב](#), (26.1.22), פסי' 30 לפסק דינו של כב' השופט מינץ.

כן ראו: [בג"ץ 703/19 אמ.בי.איי פארמה בע"מ נ' משרד הבריאות \(26.8.2019\)](#), פסי' 19 לפסק דינו של כב' השופט מזוז:

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

1 "כידוע, בבוא בית המשפט לבקר החלטה מנהלית אין הוא מתיימר להיכנס בנעלי
2 הרשות המנהלית ולקבל תחתיה החלטות אשר בתחום מומחיותה, אלא עליו לשיקול
3 אם נפל פגם בשיקול דעתה המקיים עילה להתערבות שיפוטית על-פי אמות המידה
4 של המשפט המנהלי. היקף הביקורת השיפוטית מושפע ממהות הסמכות והיקף
5 שיקול הדעת הכרוך בה.

6 'מהות הסמכות המינהלית משפיעה תמיד על היקף הביקורת השיפוטית. אמנם
7 כללי הביקורת אינם משתנים מסמכות לסמכות: כל סמכות צריכה להיות מופעלת
8 כדי לשרת את תכלית החוק, על יסוד שיקולים ענייניים, באופן סביר ובמידה
9 הנדרשת, אולם תוכן הכללים משתנה מסמכות לסמכות. ולא רק תכלית החוק
10 והשיקולים הענייניים משתנים לפי מהות הסמכות, אלא גם מיתחם הסבירות
11 שבית-המשפט מניח לשיקול-הדעת של הרשות המוסמכת. מתחם הסבירות עשוי
12 להיות, לפי מהות הסמכות, רחב או צר' (עע"א [7440/97](#) מדינת ישראל נ' גולן, פ"ד
13 נב(1) 1, 8 (1998); בג"ץ [5167/00](#) וייס נ' ראש-הממשלה, פ"ד נה(2) 455, 471
14 ((2001)).

15 כאשר מדובר בהחלטה בעלת אופי מקצועי מובהק הנתונה לסמכותה ולמומחיותה
16 של הרשות, כמו במקרה דנן, נטייתו של בית המשפט היא שלא להתערב בהחלטת
17 הרשות -

18 'לפנינו שאלה בעלת אופי מקצועי מובהק, הנתונה לסמכותה של הרשות
19 המוסמכת, המופקדת מכוח החוק על נושא זה. כלל ידוע הוא, כי בית המשפט אינו
20 מחליף את שיקול דעתה של הרשות המוסמכת בשיקול דעתו שלו, אלא אם נפל
21 בהחלטת הרשות פגם המקיים עילה להתערבות שיפוטית על פי מערכת הדינים של
22 המשפט הציבורי... נטיית ההתערבות מצטמצמת במיוחד כאשר מדובר בהחלטה
23 מקצועית הנתונה למומחיות מיוחדת...' (בג"ץ [4675/03](#) פיזר פרמצבטיקה ישראל
24 בע"מ נ' מנכ"ל משרד הבריאות, פסקה 39 (12.5.2011)).

25 בספרה עמדה ברק- ארוז על הטעמים להגבלת הביקורת השיפוטית על החלטות מנהליות
26 שעיקרם במומחיות ומקצועיות הרשות, כמו קודם ואף לאור עיקרון הפרדת הרשויות:

27 "הטעמים העקרוניים להגבלתה של הביקורת השיפוטית לשאלות של חוקיות הם
28 בעיקר שניים: ראשית, מן ההיבט של שיקולי מומחיות, הגבלת התערבותו של בית
29 המשפט מבוססת על כך שאין לו, בדרך כלל, מקצועיות מתאימה המצדיקה את
30 המרת שיקול דעתה של הרשות בשיקול דעתו; שנית, מן ההיבט של שיקולים
31 דמוקרטיים, בית המשפט אינו מוסד נבחר, ולכן פסיקתו אינה מייצגת לכאורה את

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 רצון האזרחים, בהשוואה לרשויות שחבריהן הם נבחרים ציבור או ממונים על- ידי
2 נבחרים ציבור". דפנה ברק-ארז, משפט מינהלי 622 (כרך ב, 2010).
- 3 47. לעניין זה אף נקבע כי הכלל של אי-התערבות בשיקול דעת הרשות המוסמכת יפה במיוחד
4 כאשר מדובר בהתערבות בהחלטות של המשטרה, המופקדת על הבטחת ביטחון הפנים. ראו:
5 [בג"ץ 237/81 דעבול נ' עיריית פתח-תקוה רשות הרישוי](#), פ"ד לו(3) 372, 365 (1982) (להלן:
6 "עניין דעבול").
- 7 48. [סעיף 1 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968](#) מסמך את שר הפנים "לקבוע בצווים עסקים
8 טעוני רישוי ולהגדירם, כדי להבטיח בהם מטרות אלה או מקצתן:
9 (1) איכות נאותה של הסביבה ומניעת מפגעים ומטרדים;
10 (2) מניעת סכנות לשלום הציבור והבטחה מפני שוד והתפרצות;
11 (3) בטיחות של הנמצאים במקום העסק או בסביבתו;
12 (4) מניעת סכנות של מחלות בעלי חיים ומניעת זיהום מקורות מים בחמרי הדברה, בדשנים
13 או בתרופות;
14 (5) בריאות הציבור, לרבות תנאי תברואה נאותים;
15 (6) קיום תכליות דיני התכנון והבנייה;
16 (7) קיום הדינים הנוגעים לכבאות".
- 17 [סעיף 5\(א\)\(1\) לחוק רישוי עסקים](#). קובע כי רשות הרישוי לעסק טעון רישוי היא ראש הרשות
18 המקומית או מי שהוא הסמיכו לכך. בהתאם [לסעיף 6 לחוק רישוי עסקים](#). מתן רישיון עסק
19 ראש הרשות המקומית מותנה בקבלת אישורים מגורמים שונים. :
- 20 "6. (א) רישיון או היתר זמני לפי חוק זה לעסק שקביעתו כעסק טעון רישוי נעשתה
21 בהתייעצות עם שר אחד או יותר, לשם הבטחת המטרות כאמור בסעיף 1 – לא
22 יינתן אלא אם כן נתן אישור כל אחד מהשרים או מי שהם הסמיכו לכך (להלן –
23 [נותן האישור](#)). לענין סעיף זה רשאים השרים להסמיך, בין היתר, עובד של הרשות
24 המקומית שבתחומה נמצא העסק או עובד של רשות מקומית אחרת".
- 25 [סעיף 1 לחוק רישוי עסקים](#) מפרט את זהותו של "נותן האישור" המוסמך לעניין לאותה
26 מטרה.
27 כן נקבע בסעיף 2א8 לחוק כי למשטרת ישראל יש סמכות למנוע מתן רישיון לעסק מטעמים
28 של שלום הציבור ובטחונו :

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

1 "2א8. בעסק שנקבע כטעון רישוי כדי להבטיח את המטרה המנויה בסעיף 1(א)(2),
2 רשאית משטרת ישראל, להשתמש בסמכויותיה לפי חוק זה כדי למנוע מתן רישיון
3 או היתר לעסק, אף אם מתקיימים בעסק או במבקש הרישיון או ההיתר התנאים
4 הנדרשים למתן הרישיון או ההיתר לפי סעיף 7, אם מצאה כי קיימות נסיבות
5 שבשלהן אין לתת לעסק או למבקש רישיון או היתר, מטעמים של שלום הציבור או
6 ביטחונו, לרבות בשל עברו הפלילי של המבקש".

7 כן נקבע בתקנה 6(ד) לתקנות רישוי עסקים (הוראות כלליות), תשס"א-2000 כי אם מתן
8 הרישיון או ההיתר הזמני טעון לדעת רשות הרישוי בדיקה של גורמים נוספים על נותני
9 אישור, לפי העניין, כדי להבטיח בעסק מטרה מהמטרות הקבועות בסעיף 1(א) לחוק, תעביר
10 רשות הרישוי את הבקשה, בצירוף המסמכים שצורפו לה, לפי טופס 6 האמור לגורם הנוסף.

11 **בענייננו**

12 49. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים שנטענו בכתב ובעל-פה ולאחר שבמהלך הדיון בעתירה
13 התקיים דיון בדלתיים סגורות במעמד צד אחד בגדרו הוצגו לי הראיות המנהליות החסויות
14 ונמסרו הסברים בעניינן, ולאור האמור לעיל, לא מצאתי כי בענייננו נפל פגם בשיקול דעת
15 המשטרה המקים עילה להתערבות שיפוטית על-פי אמות המידה של המשפט המנהלי.

16 50. העסק נשוא העתירה הוא עסק טעון רישוי על-פי סעיף 1 ופריטים - 4.8, 7.7 א ו-7.7 ב, לצו
17 רישוי עסקים. העותרים אינם כופרים בכך כי הם מפעילים את מועדון הטאבו מבלי שניתן
18 להם רישיון עסק ובניגוד לדיון, עוד מחודש פברואר 2023.

19 51. בנוסף, כעולה מתשובת העירייה ביום 18.1.2023 הודיעה העירייה לעותרים כי בקשתם למתן
20 רישיון עסק אינה עומדת בתכליות דיני התכנון והבניה וכי הם נדרשים לבצע הליכים לרבות,
21 הוצאת היתרי בניה והיתרי שימוש חורג, לאור קיומם של מבנים שאינם מופיעים בהיתרי
22 הבניה ושימוש בשטחים שהם שטחים ציבוריים ושטחי מעבר. לאחר שהעותרים לא מילאו
23 אחר הדרישות ביום 24.5.2023 סורבה בקשת העותרים גם לאור אי עמידת הבקשה בתכליות
24 דיני התכנון והבניה (המכתב מצורף כנספח 3 לתגובת העירייה). משהעתירה הוגשה לאחר
25 מועד זה, היה על העותרים לפרט אף זאת בעתירה.

26 בהקשר זה נפסק כי עותר המבקש סעד מבית המשפט נדרש לעשות זאת בניקיון כפיים, תום
27 לב ותוך שהוא שוטח בפני בית המשפט את המסכת העובדתית לאשורה. פעולת בעל דין
28 בחוסר ניקיון כפיים עלולה להוביל לדחיית העתירה על הסף מבלי שיתקיים דיון בטענות
29 העתירה לגופה:

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

- 1 "כלל הוא כי "חייב אדם להחליט בלבבו אם מבקש הוא סעד מבית משפט או עושה
2 הוא דין לעצמו. שני אלה בה-בעת לא יעשה אדם..." (בג"ץ 8898/04 ג'קסון נ'
3 מפקד כוחות צה"ל באזור יהודה ושומרון (לא פורסם, 28.10.2004) בפסקה
4 האחרונה לפסק הדין; כן ראו, בג"ץ 851/06 עמונה אגודה שיתופית חקלאית
5 להתיישבות קהילתית בע"מ נ' שר הביטחון (טרם פורסם, 29.1.2006); בג"ץ
6 6102/04 מועדי נ' שר הפנים (לא פורסם, 26.9.2005); בג"ץ 1547/07 בר כוכבא נ'
7 משטרת ישראל (טרם פורסם, 11.7.2007)). בית המשפט לא יפתח דלתותיו למי
8 שעושה דין לעצמו, מזלזל בהוראות חוק ומבקש להעמיד את הרשות אל מול עובדות
9 מוגמרות. האיסור על עשיית דין עצמי הינו חלק מכלל רחב יותר הדורש מבעל דין
10 הפונה לבקש סעד מבית המשפט כי יפעל בניקיון כפיים (ראו למשל, בג"ץ 197/81
11 פרידמן נ' ראש עיריית אילת, פ"ד לו(2) 425 (1982); בג"ץ 212/56 סלומינסקי נ'
12 עיריית פתח תקווה, פ"ד יא 446, 448 (1957); ד"נ 19/68 עיריית פתח תקווה נ' שר
13 החקלאות, פ"ד כג(1) 253 (1969); בג"ץ 609/75 ישראלי נ' ראש עיריית תל-אביב-
14 יפו, פ"ד ל(2) 304 (1976)). מדובר בכלל המוגדר כעילת סף לעניין פנייה לבית
15 המשפט הגבוה לצדק או לבית המשפט לעניינים מנהליים. על כן, בעל דין הפועל
16 בחוסר ניקיון כפיים יכול שימצא כי עתירתו תידחה על הסף בלא שטענותיו תידונה
17 לגופן". (בג"ץ 3483-05 די.בי.אס. שרותי לוויין (1998) בע"מ נ' שרת התקשורת, פס" 12
18 לפסק דינו של השופט גרוניס (9.9.2007). וראו גם: בג"ץ 5812/11 קלקודה נ' רשות
19 שדות התעופה (1.2.2012).
- 20 52. מצאתי בנסיבות העניין בהתאם להלכה בעניין זה כי עשיית דין עצמית בהפעלת העסק ללא
21 רישיון וחוסר ניקיון הכפיים של העותרים באי גילוי עובדות מהותיות כמתואר לעיל
22 מצדיקים את דחיית העתירה על הסף.
- 23 53. בנוסף סבורתני כי דין העתירה להידחות אף לגופה, אפרט:
- 24 בניגוד לטענת העותרים מצאתי כי החלטת המשטרה לסרב לאשר מתן הרישיון לעסק ניתנה
25 באופן מנומק דיו, כך ניתן לראות בהחלטה מיום 22.3.23 כי סירוב המשטרה להענקת
26 הרישיון נסמך על כך כי בהתאם למידע מנהלי מבקשי הרישיון אינם בעלי העסק היחידים,
27 ובנוסף על כך כי ישנו יסוד סביר להניח שבית העסק מנוצל לביצוע עבירות. בהחלטה בהשגה
28 מיום 11.5.2023 נימקה המשטרה את סירובה בכך כי ממידע מודיעיני המצוי בידה מבקש
29 הבקשה אינו בעל העסק או לכל הפחות אינו בעל העסק היחיד, וכי העסק מהווה פלטפורמה
30 לפעילות פלילית. אף במענה הנוסף שניתן לפניית העותרים ביום 17.5.2023 הוסבר לעותרים
31 כי ההחלטה בהשגה התקבלה משני נימוקים וכי בידי המשטרה מידע מנהלי לפיו בעלי העסק

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 23-06-25593 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

1 הרשומים בבקשה אינם בעלי העסק היחידים וכן קיים יסוד סביר להניח שבעלי העסק עושים
2 שימוש בעסק לביצוע עבירות פליליות לרבות שימוש בסמים ועבירות מין.

3 54. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, ולאחר שעיינתי בראיות המנהליות שהוצגו לפני על-ידי
4 המשטרה ונציגיה ונשמעו הסבריהם וכן תשובות לשאלותיי, מצאתי כי על-פי ההלכה
5 המבוססת אין מקום להתערבות בית משפט זה בהחלטת המשטרה לסרב לבקשת העותרים
6 למתן רישיון לעסקם. בעניין זה אדגיש כי ההלכה היא שדי בחשד מבוסס כבענייננו כדי
7 להצדיק סירוב למתן רישיון לעסק, בפרט כשמדובר בבקשת רישיון עסק חדש. ראו: **עניין**
8 **דעבול**, בעמ' 375.

9 55. לעניין טענות העותרים כי לא נערך בעניינם שימוע, כבר נפסק כי את חובת השימוע ניתן
10 להגשים במספר רב של אופנים וכי בדרך-כלל הרשות תצא ידי חובתה בדרך של שימוע בכתב.
11 ראו: **בג"ץ 164/97 קונטרס בע"מ נ' משרד האוצר, אגף המכס והמע"מ; בג"ץ 6339/05 מטר**
12 **נ' מפקד כוחות צה"ל בחבל עזה**, פ"ד נט(2) 846, 854 (2005). כמפורט לעיל, בענייננו העותרים
13 הגישו השגה בעניין סירוב המשטרה לאשר את בקשתם למתן רישיון עסק, בהתאם **לסעיף**
14 **5ג7(א) לחוק רישוי עסקים**. בהשגה פירטו העותרים את טענותיהם באריכות בכתב והוסיפו
15 לטיעון נספחים רבים. ההשגה נדחתה בהחלטה מנומקת. לאחר מכן פנו העותרים בשנית
16 בבקשה לקבלת הבהרה של ההחלטה ונענו בהחלטה מנומקת מטעם עו"ד פקד טל קאופמן,
17 תובע רישוי במרחב איילון. לפיכך בנסיבות העניין מקובלת עלי טענת המשטרה כי זכות
18 השימוע של העותרים הוגשמה באמצעות ההשגה בכתב.

19 **סוף דבר**

20 לאור כל האמור העתירה נדחית. העותרים ישאו בהוצאות המשיבה בסך 15,000 ₪ שישולמו
21 תוך 30 ימים מהיום.

22

23

24

25

ניתן היום, ב' אב תשפ"ג, 20 יולי 2023, בהעדר הצדדים.

26

27 הדס עובדיה

28

29 (רזס מרזרי)

הדס עובדיה, שופטת

בית משפט לעניינים מנהליים בתל אביב - יפו

עת"מ 25593-06-23 טאבו ליבראל ואח' נ' מדינת ישראל ואח'

- 1
- 2
- 3